

WOJEWODA MAZOWIECKI
Nr LEX-S.4131.16.2014.HL

Warszawa, 26 listopada 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr L/279/2014 Rady Gminy Sokołów Podlaski z dnia 24 października 2014 r. w sprawie przeprowadzenia referendum gminnego dotyczącego lokalizacji siłowni wiatrowych na terenie Gminy Sokołów Podlaski.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 października 2014 r. Rada Gminy Sokołów Podlaski podjęła uchwałę *w sprawie przeprowadzenia referendum gminnego dotyczącego lokalizacji siłowni wiatrowych na terenie Gminy Sokołów Podlaski.*

Uchwała została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu dnia 31 października 2014 r.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano przepis art. 11 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 4 pkt 1, art. 9, art. 10 w związku z art. 19, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o referendum lokalnym.

Przedmiotem referendum określono lokalizację siłowni wiatrowych (§ 1). Zgodnie z ustalonym w § 2 uchwały pytaniem referendalnym mieszkańcy gminy mieliby odpowiedzieć czy wyrażają zgodę na lokalizowanie i budowanie siłowni wiatrowych o mocy powyżej 100kW w odległości mniejszej niż 2 km od siedlisk ludzkich/budynków mieszkalnych na terenie Gminy Sokołów Podlaski.

Dla oceny zgodności z prawem uchwały istotne znaczenia ma przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o referendum lokalnym. Przepis ten stanowi o przedmiocie referendum definiując ten przedmiot jako możliwość wyrażenia przez mieszkańców gminy swojej woli w referendum, co do sposobu rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej tej wspólnoty, mieszczącej się w zakresie zadań i kompetencji organów danej jednostki. Przedmiot referendum musi się zatem mieścić w zadaniach i kompetencjach organów gminy.

Regulacje prawne obejmujące sprawy z zakresu „lokalizowania” i „budowy” siłowni wiatrowych, zawarte są w przepisach ustawy o samorządzie gminnym, ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.), dalej „u.p.z.p.” oraz ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.).

Mając na uwadze treść art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym można byłoby uznać, że sprawa poddana referendum mieści się w zakresie spraw mieszczących się w kompetencjach organów gminy. Przepis ten mówi o tym, że w szczególności zadania własne gminy obejmują sprawy ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnycj. Trzeba mieć jednak na uwadze, że ustawodawca skonkretyzował zadania związane ze sprawami ładu przestrzennego w przepisach u.p.z.p., które określają w szczególności instrumenty prawne służące wykonaniu tych zadań.

Zdaniem organu nadzoru regulacje u.p.z.p., wykluczają możliwość wypowiedzania się mieszkańców w drodze referendum w sprawach polityki przestrzennej na terenie gminy. Udział mieszkańców gminy w kształtowaniu tej polityki określony został bowiem szczegółowo w u.p.z.p. Zgodnie z przepisami u.p.z.p. mieszkańcy gminy mają zapewnioną możliwość wpływania na treść planu przez wyrażanie opinii w toku dyskusji publicznej nad proponowanymi rozwiązaniami oraz prawo do wnoszenia uwag dotyczących projektu planu miejscowego. Te formy udziału czynnika społecznego w kształtowaniu polityki przestrzennej gwarantują społeczności lokalnej wyrażenie rzeczywistej woli mieszkańców danej gminy w procesie kształtowania polityki przestrzennej, na wielu jej etapach. Przepisy u.p.z.p. nie przewidują innych form udziału społeczeństwa w opracowywaniu polityki przestrzennej (tak NSA w wyroku z dnia 20 marca 2014 r. sygn. akt II OSK 344/14 w tezie, którego sąd stwierdził, że *uznanie dopuszczalności wniosku referendalnego odnoszącego się do formułowania założeń planistycznych sprzeciwiałoby się obowiązującym przepisom u.p.z.p., które w szczegółowej procedurze, przyznając uprawnienie do rozstrzygnięcia tej kwestii organowi uchwałodawczemu, gwarantują udział lokalnego społeczeństwa w ściśle określonych formach, wśród których nie wymienia się referendum lokalnego*).

Inaczej natomiast należy ocenić zgodność z prawem część pytania referendalnego dotyczącego zgody na budowanie siłowni wiatrowych. Regulacje prawne obejmujące sprawy z zakresu „budowy” siłowni wiatrowych, zawarte są w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.).

Jak wcześniej wykazano przedmiot referendum musi mieścić się w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji organów danej jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie z przepisami prawa budowlanego zadania administracji architektoniczno budowlanej, czyli administracji w zadaniach, której mieszczą się sprawy pozwoleń na budowę wykonują starostowie, wojewodowie i Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (art. 80 ust. 1 prawa budowlanego) i żaden z tych organów nie jest organem gminy.

Skoro, jak wykazano, przedmiot referendum zawierający się w pytaniu referendalnym został określony niezgodnie z obowiązującym prawem (przepisem art. 2 ust. 1 pkt 2) ustawy o referendum lokalnym, to należało orzec o nieważności całej uchwały.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za moim pośrednictwem.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, w części objętej rozstrzygnięciem, z mocy prawa.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski

Wojewoda Mazowiecki
Jacek Kozłowski